

PHẬT THUYẾT KINH
NHẤT THIẾT CAO VƯƠNG

Hán dịch: Nguyên Ngụy, Bà La Môn Cù Đàm,
Bát Nhã Lưu Chi.

Việt dịch: Ns. Thuận Hạnh

Chứng nghĩa: Tỳ kheo Thích Đồng Minh,
Tỳ kheo Thích Tâm Hạnh.

--- o0o ---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 18 – 8 - 2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

Link Audio Tại Website <http://www.phatphaponline.org>

--- o0o ---

Tôi nghe như vậy. Một thời đức Thế Tôn cùng với 1250 vị Tỳ-kheo đến thành Vương Xá trú ở rừng Trúc Ca Lan Đà. Các vị Tỳ-kheo này trước kia đều là những Phạm chí bện tóc, đó là Ưu Lô Tần Loa Ca Diếp.v.v..., Tất cả đều là đại A la hán, các lậu đã tận, không còn phiền não, tâm được tự tại, tâm giải thoát, tuệ giải thoát, bậc đại long trong loài người. Những việc cần làm đã làm xong, xa lìa các gánh nặng, được lợi mình, dứt hẳn các hữu kiết sử, tâm được chánh trí, giải thoát tất cả, tâm được tự tại, đến bờ bên kia trước nhất.

Bấy giờ vào ngày rằm trăng tròn, Thế Tôn ngồi bố tát ở giữa đất trống, các Tỳ-kheo vây quanh cúng dường cung kính. Ở đó lại có một Tỳ-kheo khác, chỉ trong một ngày được xuất gia, thọ giới, đến chỗ Thế Tôn. Đến chỗ Thế Tôn rồi, đem đầu mặt lễ sát chân Phật và đi nhiễu ba vòng. Nhiễu ba vòng rồi, chấp tay hướng Phật, bạch rằng :

- Bạch Thế Tôn ! Con mới xuất gia trong một ngày lại được thọ giới sáng nay. Cúi xin ngài chỉ dạy cho con. Con ở trong Tăng phải thọ thực thế nào ? Trong Tăng thọ thực rồi làm sao có thể tiêu, đã thọ thực rồi làm sao có thể tiêu của tín thí.

Lại thiện nam tử ! Tin vào nghĩa gì để bỏ nhà xuất gia được lợi ích. Vị Tỳ-kheo lạ kia dùng kệ thừa Phật :

Con mới đi xuất gia

Sáng nay được thọ giới

Cúi xin Ngài dạy cho

Làm sao tiêu thức ăn.

Do đâu bỏ được nhà

Xuất gia vào Phật pháp

Xin Ngài thuyết thẳng nghĩa

Sao tiêu của tín thí ?

Như Lai đáp Tỳ-kheo kia :

- Tỳ-kheo nên biết ! Nếu Tỳ-kheo thành tựu ba pháp xứng đáng thọ thức ăn trong Tăng. Ăn rồi tiêu được của tín thí. Thiện nam tử kia tin nghĩa gì mà bỏ nhà xuất gia được lợi ích. Những gì là ba ?

- Tỳ-kheo nên biết ! Gia nhập chúng Tăng, làm việc chúng Tăng, và tương ưng với lợi dưỡng của chúng Tăng. Tỳ-kheo nào thành tựu ba pháp này, đáng thọ thức ăn của chúng Tăng. Ăn rồi sẽ tiêu của tín thí. Thiện nam tử kia tin vào ý nghĩa gì mà bỏ nhà xuất gia được lợi ích lớn.

Bấy giờ Thế Tôn thuyết kệ :

Người gia nhập chúng Tăng   Hành động như chúng Tăng,

Tương ưng theo lợi dưỡng   Tiêu được của tín thí.

Phật thuyết như vậy rồi. Tỳ-kheo kia lại bạch :

- Bạch Thế Tôn ! Ngài lược thuyết nghĩa như vậy con không hiểu rõ. Bạch Thế Tôn ! Tỳ-kheo thế nào mới được gọi là gia nhập chúng Tăng, hành động chúng Tăng và tương ưng với lợi dưỡng chúng Tăng ?

Khi ấy, Tỳ-kheo dùng kệ bạch Như Lai :

Ý nghĩa nhập chúng Tăng   Ý nghĩa hành động Tăng

Ý nghĩa lợi chúng Tăng   Xin ngài dạy con rõ.

Phật dạy :

- Tỳ-kheo ! Lắng nghe ! Lắng nghe ! Khéo suy nghĩ. Ta vì thầy thuyết giảng rộng về gia nhập chúng Tăng, hành động chúng Tăng và lợi ích của chúng Tăng.

Tỳ-kheo bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Con rất muốn nghe.

Phật dạy :

- Tỳ-kheo ! Được gọi là Tăng phải có bốn hạnh, bốn đức, gồm tám vị. Đó gọi là Tăng, xứng đáng được thọ lãnh sự cung kính, cúng dường của trời người thế gian, ruộng phước vô thượng.

Khi ấy Thế Tôn thuyết kệ :

Có bốn hạnh bốn đức Gồm tất cả tám vị

Mới được gọi là Tăng Hưởng ruộng phước vô thượng.

Tỳ-kheo bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Con chưa biết hành động của chúng Tăng là gì ?

Phật dạy :

- Tỳ-kheo ! Đó là bốn niệm xứ, bốn chánh cần, bốn như ý túc, năm căn, năm lực, bảy phần bồ đề và tám phần Thánh đạo. Tỳ-kheo nên biết. Đó là hành động của Tăng.

Khi ấy Thế Tôn thuyết kệ :

Nếu thường siêng tu tập Tám thánh đạo tịch tịch

Tu thẳng đạo như vậy Là hành động theo Tăng.

Tỳ-kheo bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Con chưa biết lợi dưỡng của chúng Tăng thế nào ?

Phật dạy :

- Tỳ-kheo ! Lợi dưỡng chúng Tăng là bốn quả Samôn. Những gì là bốn ? Nghĩa là quả Tu Đà Hoàn, Tư Đà Hàm, A Na Hàm, A La Hán. Tỳ-kheo nên biết. Đây gọi là lợi dưỡng của Tăng.

Khi ấy, Thế Tôn thuyết kệ :

Người lớn được lợi lớn   Một người ở trong Tăng.

Được bốn quả Samôn   Tiêu được của tín thí.

Phật thuyết như vậy rồi, Tỳ-kheo kia bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Như lời Ngài thuyết, Tỳ-kheo gia nhập chúng Tăng, hành động chúng Tăng, tương ưng với lợi dưỡng chúng Tăng thì Tỳ-kheo như vậy có thể tiêu được thức ăn của người khác. Đã thọ thực, thọ thực rồi có thể tiêu được vật của người khác cúng dường. Thiện nam tử kia, tin nghĩa gì nên bỏ nhà xuất gia được lợi ích như kia.

- Bạch Thế Tôn ! Người nào mong cầu vào trí Nhất thiết trí mà bỏ nhà xuất gia, con chưa hiểu, bạch Thế Tôn ! Người đó gia nhập vào chúng Tăng nhưng không hành động như chúng Tăng và không được lợi dưỡng của Tăng chứ ?

Phật dạy :

- Tỳ-kheo ! Lành thay ! Lành thay ! Thầy khéo suy nghĩ. Thầy hỏi rất hay. Thầy giỏi biện tài, mới có thể hỏi Như Lai nghĩa như vậy, làm lợi ích cho nhiều người, an lạc cho nhiều người, đủ nhiều điều lợi ích cho nhiều người. Thầy vì thương xót lợi ích an lạc thế gian, vì thương xót trời người nên hỏi như vậy. Theo lời Thầy hỏi : “Nếu người nào mong cầu trí Nhất thiết trí, bỏ nhà xuất gia. Người ấy nhập chúng mà không hành động theo chúng Tăng và không được lợi dưỡng theo chúng Tăng phải không ? . Lời hỏi như vậy. Ta sẽ vì Thầy thuyết giảng. Tỳ-kheo nên biết ! Người kia không gia nhập

chúng Tăng, chẳng hành động như Tăng, không được tương ưng lợi dưỡng như chúng Tăng. Bây giờ Thế Tôn thuyết kệ :

Người mong cầu Bồ đề   Không gia nhập chúng Tăng

Không tu theo chúng Tăng   Chẳng tương ưng lợi dưỡng.

Khi Phật thuyết như vậy rồi, Tỳ-kheo kia bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Con chưa hiểu chúng sanh nào, nếu không gia nhập chúng Tăng, chẳng hành động như Tăng, chẳng tương ưng lợi dưỡng chúng Tăng. Bạch Thế Tôn ! Vì sao lại cho phép để người ấy xuất gia, cho phép thọ thức ăn chúng Tăng thì làm sao tiêu của tín thí.

Phật dạy :

- Tỳ-kheo ! Thầy hãy dừng lại. Chớ hỏi như vậy, không cần hỏi điều đó. Vì sẽ có Tỳ-kheo khác lại hỏi : “Bạch Thế Tôn ! Nếu có Tỳ-kheo này không gia nhập chúng Tăng, chẳng hành động như Tăng, chẳng tương ưng lợi dưỡng chúng Tăng thì làm sao tiêu của tín thí. Khi ấy, Thế Tôn lại dạy: “Tỳ-kheo ! Không cần hỏi điều này”.

Lại có Tỳ-kheo khác nữa cũng hỏi lần thứ ba : “Bạch Thế Tôn ! Nếu có Tỳ-kheo này không gia nhập chúng Tăng, chẳng hành động như Tăng, chẳng được tương ưng lợi dưỡng chúng Tăng thì làm sao tiêu của tín thí ?”.

Thế Tôn, dùng lòng ân cần hỏi Tỳ-kheo kia ba lần, liền phóng tướng hào quang trắng giữa chặn mây, chiếu khắp ba ngàn đại thiên thế giới. Hào quang rực rỡ biến khắp che khuất núi sông vách đá. Chỉ thấy ánh hào quang tỏa khắp ba ngàn đại thiên thế giới. Chúng sanh trong biển của ba ngàn đại thiên thế giới này gồm có cá kình, cá voi, rùa.v.v... chúng sanh từ xưa chưa từng thấy. Đã

thấy ánh hào quang rồi đều sanh lòng kính sợ. Trong biển của ba ngàn đại thiên thế giới này còn có rồng, rồng nữ, A tu la, A tu la nữ, Ca lâu la, Ca lâu na nữ từ xưa chưa từng thấy. Khi thấy ánh hào quang rồi đều sanh lòng kính sợ. Ánh hào quang như thế chiếu đến trời Tứ thiên vương, cõi trời ba mươi ba, trời Viêm Ma Đâu Suất, Hóa Lạc Tự Tại. Phạm Ma, Phạm Phụ, Phạm Chúng, Đại Phạm, Quang Minh, Thiên Quang, Vô Lượng Quang, Thiên Quang Âm, Tịnh Thiên và Thiên Tịnh Thiên, Vô Lượng Tịnh, Tịnh Quảng Quả, Bất Phiền Bất Nhiệt, Thiện Kiến Thiện Hiện, A Ca Ni Thất.

Cho đến trời Phi Tướng Phi Phi Tướng Xứ, hơn ngàn thiên tử đều thấy hào quang của Phật, tất cả đều đến, cho đến ba ngàn đại thiên thế giới, trời Tứ Thiên Vương, lần lượt đến các cõi trời Tịnh xứ, tất cả đều một lòng đến chỗ Phật. Đến chỗ Phật rồi, cung kính tôn trọng đem đầu mặt đánh lễ sát chân Phật, chấp tay hướng Phật ở trong hư không.

Khi ấy lại có nhiều chúng Tỳ-kheo du hành trong nhân gian, thấy hào quang bèn đến chỗ Phật. Đến chỗ Phật rồi đầu mặt đánh lễ sát chân, nhiễu bên phải ba vòng, nhất tâm chánh niệm, ngồi xuống một bên.

Lại có Tỳ-kheo, Tỳ-kheo ni, Ưu bà tắc, Ưu bà di, đã thấy hào quang, bèn đến chỗ Phật. Đến chỗ Phật rồi, đầu mặt đánh lễ sát chân, nhiễu bên phải ba vòng, chuyên tâm chánh niệm, ngồi xuống một bên.

Lại có ba ngàn đại thiên thế giới, các loài Rồng, Dạ xoa, Càn thát bà, Atula, Ca lâu la, Khẩn na la, Ma hầu la già, loài người và không phải loài người đều thấy hào quang, bèn đến chỗ Phật. Đến chỗ Phật rồi, đầu mặt đánh lễ sát chân, nhiễu phải ba vòng, nhất tâm chánh niệm ngồi xuống một bên.

Lúc bấy giờ, Huệ mạng Xá Lợi Phát từ chỗ ngồi đứng dậy, sửa y phục một bên, gối phải sát đất, chấp tay hướng Phật bạch :

- Bạch Thế Tôn ! Rất nhiều Tỳ-kheo, Tỳ-kheo ni, Ưu bà tắc, Ưu bà di.v.v... đều đến tập họp ở đây. Nhiều trời, rồng, dạ xoa, càn thát bà, atula, ca lâu la, khẩn na la, ma hầu la già, người và không phải người, bốn đại thiên vương, cõi trời ba mươi ba, Dạ ma, Đâu suất, Hóa lạc và trời Phạm Thiên cho đến Vô lượng tịnh xứ tịnh thân, hơn ngàn thiên tử, thấy hào quang của Phật đều đến tập họp. Bạch Thế Tôn ! Vì sao Ngài phóng hào quang giữa chận mây, xin Ngài vì con giải thích. Khi ấy, Huệ mạng Xá Lợi Phát dùng kệ hỏi Phật :

Hơn số ngàn chúng sanh   Cả ức nadotha

Đều thấy hào quang Phật   Nên đến chỗ Thế Tôn

Thế Tôn, vì có gì ?   Lại do nhân duyên gì ?

Cả ngàn ức chúng sanh   Đến tập họp nơi đây

Thế Tôn biết nghĩa này   Vì sao họ đến đây

Xin Đại sư thương xót.   Vì con mà giải thích.

Phật dạy Huệ mạng Xá Lợi Phát :

- Xá Lợi Phát ! Có người mới xuất gia trong một ngày lại được thọ giới Tỳ-kheo hỏi : “ Nếu có Tỳ-kheo nào tu hành hạnh đại thừa, chuyên tâm mong cầu trí Nhất thiết trí, người đó làm thế nào thọ thực thức ăn của chúng Tăng mà có thể tiêu được của tín thí ? Xá Lợi Phát ! Nay Ta muốn trả lời câu hỏi của Tỳ-kheo kia. Vì lý do đó, nên vô lượng ngàn ức chúng sanh tập họp đến đây.

Huệ mạng Xá Lợi Phát bạch Phật :

- Cúi xin đức Thế Tôn ! Cúi xin Đấng Thiện Thệ, xin trả lời câu hỏi này.

Phật dạy :

- Xá Lợi Phất ! Nếu ta thuyết nghĩa này sẽ có người mê muội. Vì sao ? Xá Lợi Phất ! Vì tất cả Bậc đại long không thể suy nghĩ được. Dù bậc có thân thông lớn, rống tiếng sư tử lớn, cũng không thể suy lường, tiếng rống của sư tử bất khả tư nghì, bậc đại pháp của chúng sanh cũng bất khả tư nghì. Ở đây chẳng phải tất cả phàm phu ngu si, Thanh Văn, Duyên Giác đều có thể tin hiểu. Cho nên Thầy hỏi ba lần. Ta đều im lặng không đáp nghĩa này.

Huệ mạng Xá Lợi Phất bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Trong hội này có Tỳ-kheo, Tỳ-kheo ni, Ưu bà tặc, Ưu bà di, trời, rồng, Dạ xoa, Càn thát bà, Atula, Ca lâu la, Khẩn na la, Ma hầu la già, loài người và không phải loài người, đều tin nghĩa này. Cúi xin Thế Tôn vì lợi ích những vị này mà giải đáp câu hỏi của con.

Phật dạy :

- Xá Lợi Phất ! Khi thuyết nghĩa này chúng sanh sẽ mê mờ.

Khi ấy Huệ mạng Xá Lợi Phất dùng kệ thỉnh Như Lai :

Lành thay xin Ngài thuyết.   Bồ tát công đức gì ?

Khi hành tâm Bồ đề   Nghe rồi thêm tinh tấn.

Phật dạy Huệ mạng Xá Lợi Phất :

- Xá Lợi Phất ! Đại Bồ tát là ruộng phước vô thượng của trời người thế gian. Xá Lợi Phất ! Chẳng phải Đại Bồ tát không tiêu của cúng

dường. Vì sao ? Xá Lợi Phát ! Vì Đại Bồ tát hoàn toàn tiêu của tín thí. Xá Lợi Phát ! Nếu Đại Bồ tát nào ngày ngày thường thọ thực tất cả thức ăn uống của tất cả chúng sanh cúng dường cao như núi Tu di. Số lượng ca sa đắp rộng dài như cõi Diêm phù, kiếp kiếp thường như vậy. Đại Bồ tát luôn luôn tiêu của tín thí rất ráo.

Xá Lợi Phát ! Nếu có Đại Bồ tát nào mà chúng sanh ở ba ngàn đại thiên thế giới, mỗi mỗi chúng sanh trong mỗi ngày đem cúng dường sàng tòa cho vị ấy số lượng nhiều như bốn thiên hạ, cao như núi Tu Di có bảy thứ báu. Những gì là bảy ? Đó là kim ngân, lưu ly, pha lê, xích châu, chơn châu, xa cừ, mã não trang nghiêm tòa sư tử bằng bảy loại báu đó, y trời phủ lên trên. Xá Lợi Phát ! Nếu có Đại Bồ tát nào mà mỗi mỗi chúng sanh trong mỗi ngày cúng dường như vậy, Bồ tát thọ nhận, sử dụng tùy ý hoặc ngồi hoặc nằm.v.v... Xá Lợi Phát ! Đại Bồ tát thường lãnh thọ như vậy, thường sử dụng như vậy, hoàn toàn tiêu của tín thí. Vì sao ? Xá Lợi Phát ! Cho đến Đại Bồ tát mới phát tâm Bồ đề, tức là phát tâm một ngày đã là ruộng phước của tất cả Thanh Văn, Duyên giác, chúng sanh.

Xá Lợi Phát Đại Bồ tát được tất cả chúng sanh trong mỗi ngày đem cúng dường bằng 7 báu. Cung điện đó vuông vức như 4 thiên hạ. Đó là Diêm Phù Đề, Tây Cù Na Ni, Đông Phát Bà Đề, Bắc Uất Đôn Việt đều vuông vức như vậy, mỗi nơi đều có xe riêng biệt, rèm bằng 7 báu. Mỗi mỗi nơi đều có lưới tơ lụa, phướn, lọng bằng 7 báu, trang nghiêm bằng các loại thiên báu. Cung điện kia cao rộng cho đến cõi trời Tha Hóa Tự Tại. Mỗi một nơi đều có các cây báu, khắp nơi đều có. Tất cả cây báu kia, tùy ý muốn gì nó đều cấp đủ. Trong mỗi một cây đều phát ra âm nhạc. Trong các cây đó, có cây có thể phát ra các loại hương, có cây có thể phát ra các loài hoa thơm ngát, có cây có thể phát ra các loại quả. Cung điện kia, nơi đó có nhiều ao nước chứa đầy nước tám công đức, cát dưới đáy bằng vàng. Trong ao có rất nhiều hoa sen bằng bảy báu. Tất cả ao đều dùng lưu ly làm lối đi, chung quanh ao đều trồng cây lan can bằng bảy báu. Bên bờ ao có nhiều tòa sư tử, ức nadotha, dùng trăm ngàn

toạ cụ để trải lên trên, các loại hoa thơm ngát ở cõi trời rải khắp mặt đất.

Xá Lợi Phất ! Đại Bồ tát nào được cung điện sắc đẹp như vậy, tòa ngòai đẹp như vậy, chỗ ở đẹp như vậy, hoặc ngòai, hoặc nằm, hoặc đi, hoặc đứng, hoặc nói, hoặc im lặng đều tùy ý. Xá Lợi Phất ! Đại Bồ tát được tất cả chúng sanh trong mỗi mỗi ngày cúng dường cung điện đẹp, tòa ngòai đẹp và chỗ ở đẹp như vậy, được nên thọ dụng. Xá Lợi Phất ! Đại Bồ tát như vậy đối với tất cả chúng sanh hoàn toàn tiêu của tín thí. Như thế cho đến người mới phát tâm. Vì sao ? Xá Lợi Phất ! Vì Đại Bồ tát là phước điền vô thượng của tất cả chúng sanh.

Xá Lợi Phất ! Thầy thấy các vị chùng tánh tôn quý đều giàu sang phú quý và có nhiều an lạc. Đó là, Đại tánh Sát Lợi, đại tánh Bà la môn, đại tánh trưởng giả, đại tánh cư sĩ, vua trong loài người, bậc Chuyển Luân Thánh Vương, thành tựu 7 báu, trời Tứ Thiên Vương, trời Ba mươi ba, Thích Đề Hoàn Nhơn, Diệm Ma Thiên Tử, Đâu Suất Thiên Tử, Hóa Lạc Thiên Tử, Tha Hóa Tự Tại Thiên Tử, Chủ cõi Ta Bà cho đến tất cả chúng sanh ở cõi Sắc và Vô Sắc. Hoặc có người trụ ở quả thứ nhất, quả thứ hai, quả thứ ba, quả thứ tư. Lại có người chứng đắc đạo Bích Chi Phật. Hoặc có người muốn học đạo Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác. Xá Lợi Phất ! Tất cả như vậy đều do Bồ tát hóa sanh. Nên biết như vậy. Vì sao ? Xá Lợi Phất ! Vì Đại Bồ tát đã hành Bồ tát rồi, lần lượt sẽ chứng đắc Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, chuyển Pháp luân. Ở chỗ Bồ tát được nghe pháp rồi, sẽ được nhập vào quả Tu Đà Hoàn, Tư Đà Hàm, A Na Hàm, A La Hán, Bích Chi Phật, lần lượt sẽ đến Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác. Nghe bố thí rồi thì có thể bố thí. Do sự bố thí ấy sẽ được sanh ở đại tánh Sát Lợi, đại tánh Bà La Môn, đại tánh trưởng giả, được làm vua loài người, vua Chuyển Luân. Nghe thuyết giới rồi có thể thọ trì giới. Vì sự giữ gìn giới nên được sanh ở trời Tứ Thiên vương, trời Ba mươi ba, trời Diệm Ma, Đâu Sâu, Hóa Lạc, Tự Tại. Nghe bốn tâm vô lượng nên tu hành. Do tu hành được sanh cõi trời Sắc giới. Xá Lợi Phất ! Pháp

môn này phải khéo biết như vậy. Vì tất cả pháp đều nương vào Bồ tát và sự biến hóa của Bồ tát.

Xá Lợi Phất ! Ví như ao của long vương A Na Bà Đạt Đa là nơi xuất phát ra bốn con sông lớn. Những gì là bốn ? Đó là sông Cường Già, sông Tân Đầu, sông Bác Xoa, sông Tư Đà. Bốn con sông lớn này nhập vào trong bốn biển lớn. Đó là sông Cường Già và 500 quyền thuộc chảy vào biển phía Đông. Sông Tân Đầu và 500 quyền thuộc chảy vào biển phía Nam, sông Bác Xoa và 500 quyền thuộc chảy vào biển phía Tây. Sông Tư Đà và 500 quyền thuộc chảy vào biển phía Bắc. Xá Lợi Phất ! Ý thầy thế nào ? Bốn con sông này chảy vào bốn hướng như vậy rồi lần lượt nhập vào trong bốn biển lớn.

Xá Lợi Phất ! Bốn con sông kia chảy vào ở bốn hướng, có tùy thuận cho chúng sanh sử dụng không ?

Huệ mạng Xá Lợi Phất bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Đủ sức cho vô lượng chúng sanh sử dụng. Đó là Sa môn và Bà la môn, người, không phải người. Bạch Thế Tôn ! Bốn con sông đó có thể chảy vào ruộng lúa, ruộng đậu, ruộng lúa tẻ. Đủ các loại lúa đậu được phát triển. Lúa đậu đó được nhiều người sử dụng, là Sa môn, Bà la môn, người và không phải người.

Phật dạy :

- Xá Lợi Phất ! Ý thầy thế nào ? Bốn biển lớn kia có tùy thuận cho chúng sanh sử dụng không ?

Huệ mạng Xá Lợi Phất bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Đủ sức cho vô lượng chúng sanh sử dụng. Đó là chúng sanh ở trên cao, chúng sanh ở đất liền, chúng sanh ở trong nước như cá, rùa, cá kình, tôm, cua, ngỗng, vịt và cá thây... lại có

vô lượng chúng sanh lớn ở đó như : rồng, càn thát bà, a tu la, ca lâu la.v.v.. vô lượng chúng sanh. Người và không phải loài người đủ sức thọ dụng như : châu, chơn châu, lưu ly, đá quý, san hô, nhơn đà la ni, đại thánh, bảo châu ni, sa la, bảo ca la; sa bảo, mã não. Lại có nhiều loại châu báu giá trị khác nhau. Chúng ở trong biển để người thọ dùng.

Phật dạy :

- Xá Lợi Phất ! Ý thầy thế nào ! Bốn biển lớn đó vì lý do gì mà có sức lực như vậy ?

Huệ mạng Xá Lợi Phất bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Do thế lực của long vương A Na Bà Đạt Đa.

Phật dạy :

- Lành thay ! Lành thay ! Xá Lợi Phất ! Long vương A Na Bà Đạt Đa xa lìa ba điều sợ hãi. Những gì là ba ? Đó là : Xa lìa Già Lâu La, xa lìa cát nóng long vương khác, khi hành dục thì biến thành hình tướng rắn. Long vương A Na Bà Đạt Đa khi hành dục không có hình tướng như đây.

- Xá Lợi Phất ! Trong cung của Long vương A Na Bà Đạt Đa, Tỳ kheo ngồi thiền sống ở đó. Xá Lợi Phất ! Trong cung Long vương A Na Bà Đạt Đa. Tỳ kheo có thần thông, có oai đức sống ở đó. Xá Lợi Phất ! Long vương A Na Bà Đạt Đa tùy ý sống trong cung nào, nếu có ai vào cũng không có các điều tổn hại.

Huệ mạng Xá Lợi Phất bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Thật là hiếm có ! Cung điện của Long vương A Na Bà Đạt Đa thành tựu pháp chưa từng có như vậy. Hy hữu thay ! Bạch Thế Tôn ! Cung điện rộng như vậy mà ba điều lỗi cũng

không có. Hy hữu thay ! Bạch Thế Tôn ! Chúng sanh nào vào cung điện đó cũng thoát khỏi ba điều lỗi. Hy hữu thay ! Bạch Thế Tôn ! Cung long vương được chư Tỳ kheo thần thông oai đức, ngồi thiền sống ở đó. Hy hữu thay ! Bạch Thế Tôn ! Nơi ao rồng kia phát ra bốn con sông lớn được nhiều người sử dụng. Bốn sông lớn sanh bốn biển lớn. Chúng sanh nhiều nơi, vô lượng trăm ngàn các chúng sanh đều thọ dụng ở đó. Sa môn, Bà La Môn, người và không phải người thọ dụng ở đó. Bạch Thế Tôn ! Long vương A Na Bà Đạt Đa thành tựu vô lượng công đức như vậy.

Phật dạy :

- Xá Lợi Phất ! Đại Bồ tát cũng lại như vậy. Xá Lợi Phất ! Ví như Long vương A Na Bà Đạt Đa xa lìa ba điều sợ hãi. Xá Lợi Phất ! Đại Bồ tát cũng như vậy, đã vượt qua ở ba đường ác, sợ hãi. Ba điều sợ hãi là gì ? Một là sợ hãi địa ngục, hai là sợ hãi ngã quỉ, ba là sợ hãi súc sinh.

Xá Lợi Phất ! Ví như ao Long vương A Na Bà Đạt Đa phát ra bốn con sông lớn cho nhiều người thọ dụng. Xá Lợi Phất ! Đại Bồ tát cũng như vậy có bốn nhiếp pháp để nhiếp hóa chúng sanh. Những gì là bốn : Bố thí, Ái ngữ, Lợi hành, Đồng sự. Bốn nhiếp pháp này là sở hành của Bồ tát được nhiều người thọ dụng.

Xá Lợi Phất ! Ví như ao Long vương A Na Bà Đạt Đa là nguyên do có bốn biển. Như vậy, như vậy Xá Lợi Phất ! Bồ tát là nơi phát sanh trí nhất thiết trí.

Xá Lợi Phất ! Ví như ở biển, vô lượng chúng sanh dựa vào đó để sinh sống an lạc. Như vậy, như vậy. Xá Lợi Phất ! Chúng sanh ba cõi cũng nương vào Nhất thiết trí mà được sống an lạc. Ba cõi là cõi Dục, cõi Sắc và cõi Vô Sắc. Xá Lợi Phất ! Pháp môn này nên khéo biết như vậy.

Xá Lợi Phát ! Sở dĩ chúng sanh ở ba ngàn đại thiên thế giới được an lạc, tất cả đều nhờ Bồ tát mà sanh, nương vào Bồ tát mà có. Vì sao ? Xá Lợi Phát ! Vì phát tâm Bồ đề thường hành trì không chấm dứt, liên tục cho đến khi được thọ ký, được thọ ký rồi, chứng đắc Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác. Đắc Vô Thượng Chánh Đẳng Giác rồi Chuyển Pháp Luân. Các Sa môn, Bà La Môn, Trời, Ma, Phạm, các loài khác, đều không thể chuyển chánh pháp như vậy. Do nghe pháp nên phát sanh 4 chúng, Tỳ kheo, Tỳ kheo ni, Ưu bà tắc, Ưu bà di. Vì lý do đó nên được vô lượng an lạc, trời người an lạc, giải thoát an lạc.

Xá Lợi Phát ! Ý thầy thế nào ? Pháp này do đâu sanh ?

Huê mạng Xá Lợi Phát bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Từ Bồ tát sanh ra.

Phật dạy :

- Xá Lợi Phát ! Ý thầy thế nào ? Được lợi dưỡng sự nhiếp hóa ba cõi là tùy theo vật gì ? Tất cả đều do ân trạch của Bồ tát tạo ra trước kia. Làm sao có người nào có thể báo ân sao ?

Huê mạng Xá Lợi Phát bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Không thể báo ân. Vì sao ? Vì Bồ tát phát sanh ra tất cả pháp.

Phật dạy :

- Xá Lợi Phát ! Ví như có người nghèo nàn, không có tiền của. Có người giàu sang nhiều tiền của. Với lòng từ bi thương xót đã bỏ ra mà giúp đỡ người kia. Hơn cả trăm, cả ngàn, vô lượng vô số. Trăm ngàn vạn ức của cải đều bỏ ra cho. Như vậy cho đến giúp đỡ người thứ hai, người thứ ba, người thứ tư đến trăm ngàn, vô lượng trăm

ngàn chúng sanh, tất cả chúng sanh. Tiền của của người phú gia kia tất cả đều đem cho hết. Lại giúp đỡ cho họ diệt trừ tất cả sự sợ hãi, oán cừu, triền phược, đấu tranh. Những nỗi lo sợ như vậy đều thoát khỏi, Lại giúp họ xa lìa nỗi sợ hãi của đường ác, để cùng vô lượng trời người an lạc. Trong số những người nhận của bố thí đó, có một chúng sanh vì muốn báo ân, đã chia tất cả tài vật ra làm 100 phần, rồi lấy một phần đem cho người giúp đỡ mình. Đem cho vật rồi lại nghĩ rằng : “ Ta đã đền ân”.

Xá Lợi Phất ! Ý thầy thế nào ? Trượng phu này làm lợi ích cho tất cả chúng sanh như vậy, thì một chúng sanh đem chia tài vật ra làm trăm phần rồi cho lại một phần cho người bố thí trước, thì báo ơn có hết không ?

Huệ mạng Xá Lợi Phất bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Không thể hết được.

Phật dạy :

- Đúng vậy ! Đúng vậy ! Xá Lợi Phất ! Bồ tát cũng vậy. Xá Lợi Phất ! Người có tâm từ bi làm lợi ích cho tất cả, mà một chúng sanh lại lấy một phần vật trong số trăm phần đem cho lại người có tâm từ bi một phần vật. Cũng vậy, cũng vậy, Xá Lợi Phất ! Có một người bố thí tất cả dục lạc cúng dường chiêm bái người tu hành đại thừa, cho đến hết đời. Người kia tuy làm việc cúng dường như vậy, nhưng không báo ân hết.

Bấy giờ, Thế Tôn dạy Huệ mạng Xá Lợi Phất :

- Lành thay ! Lành thay ! Xá Lợi Phất ! Thầy đúng là đệ tử chân chánh của Ta. Thầy tùy thuận theo lời dạy của Ta mà khéo léo giải thích ngôn ngữ của Ta. Xá Lợi Phất ! Tất cả chúng sanh đối với Bồ tát. Nếu tự mình xả bỏ phần thịt, da, gân, xương, thân cho đến cả trăm ngàn lần đối với Bồ tát cũng không thể báo được một phần

trăm. Như vậy cho đến không báo được một phần ngàn, ức phần, trăm ngàn ức phần, vô số phần. Dùng toán số, thí dụ cũng không thể sánh được. Vì sao ? Xá Lợi Phất ! Vì ân Bồ tát cả thế gian, trời, người, a tu la không thể đền đáp hết được.

Xá Lợi Phất ! Thiện nam, thiện nữ nào phát khởi tâm Nhất thiết trí của Như Lai, thì có thể báo được ân ấy. Vì sao ? Xá Lợi Phất ! Vì người nào có thể phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, thì tất cả chúng sanh đều được hưởng dụng.

Xá Lợi Phất ! Ví như trong cõi Diêm Phù Đề này mọc cây Chiên Đàn. Lúc mới nảy mầm nó có thể làm thuốc trị bệnh cho trẻ em. Lá nó có thể trừ bệnh cho phụ nữ, đồng tử. Đến khi lớn thành cây Chiên Đàn, người qua lại trú dưới bóng mát của nó, sẽ xa lìa được bệnh tật. Cây Chiên Đàn kia khi ra hoa có thể đem niềm vui cõi trời, khi kết trái, thì ánh sáng chiếu khắp mười phương thế giới. Ánh sáng đã phát ra tùy thuận theo tâm chúng sanh nhớ nghĩ điều gì thì sẽ được không già, không bệnh. Cây Chiên Đàn kia nếu có người chặt xuống, tách từng phần, chỉ lấy phần gỗ quý thôi, nhưng người bỏ phí đó cũng không bị nghèo cùng. Cây Chiên Đàn kia có người lấy phần gỗ quý dùng làm nhà, ai vào trong đó không bị lạnh, nóng, đói, khát. Như vậy, như vậy, Xá Lợi Phất ! Cây Chiên Đàn kia đều có hữu dụng chứ không phải vô dụng. Từ lúc mới sanh đã có dụng ích. Sanh ra, lớn lên có lợi ích, ra hoa kết trái có lợi ích, chặt phá, chẻ bửa lấy gỗ quý; làm nhà cửa đều có lợi ích.

Xá Lợi Phất ! Đại Bồ tát cũng lại như vậy. Lúc mới phát tâm Vô Thượng Bồ Đề, tu 4 nhiếp pháp đã làm lợi lạc cho chúng sanh như cây Chiên Đàn lúc mới nảy mầm. Đã phát tâm rồi, ba cửa giải thoát được tăng trưởng. Những gì là ba : Cửa không, vô tướng, vô nguyện như cây Chiên đàn ra lá. Sau đó được an trụ ở pháp Vô sanh nhẫn, như lúc cây Chiên đàn tăng trưởng. Tiếp đến thành tựu trí Nhất thiết trí như cây ra hoa. Kế đến nhập Niết bàn Vô dư như cây có trái. Khi xả bỏ thân mạng được vô lượng xá lợi như hạt cải, ở khắp mọi cõi làm lợi ích cho các chúng sanh, như cây Chiên đàn

kia bị chặt phá để lấy gỗ quý. Xá Lợi của Như Lai làm lợi ích chúng sanh cũng như vậy, như lá cây Chiên đàn lấy gỗ quý làm nhà, ai vào cũng được an lạc. Như Lai nhập Niết bàn rồi, nhiều người tu hành vào chùa Như Lai đều trừ được nhiệt não, hương sự mát mẻ. Xá Lợi Phát ! Pháp môn này nên khéo biết như vậy.

Xá Lợi Phát ! Nếu thiện nam, thiện nữ nào, có thể phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Giác, thì Phật pháp không bị đoạn tận. Tất cả chúng sanh được an lạc, vui giải thoát ở trời, người thường hành trì không bị dứt.

Xá Lợi Phát ! Nếu được vui như cõi trời và vui giải thoát thường hành trì không dứt. Xá Lợi Phát ! Sao có thể nói rằng có điều gì sánh được với điều ấy một cách bình đẳng không ?

Huê mạng Xá Lợi Phát bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Không thể cho bình đẳng, vì người trời, ma phạm, tu la ở thế gian tuy cho sự hỷ lạc nhưng không thể báo ân. Nếu ở trong một kiếp, trăm kiếp, ngàn kiếp, ức kiếp, ức ngàn kiếp cũng không thể báo ân.

Phật dạy :

- Xá Lợi Phát ! Nếu thiện nam, thiện nữ nào muốn báo tất cả ân của đấng Vô Thượng, thì người kia nên phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Giác. Xá Lợi Phát ! Người phát tâm này là báo ân Vô thượng. Như ân đức tương tự, tương tự báo ân. Không chúng sanh tương tự, không chúng sanh thí dụ. Muốn báo ân này phải sanh tâm không tương tự, sanh tâm vô thượng này.

Xá Lợi Phát ! Muốn báo ân cho Như Lai ở quá khứ, thì chỉ nên phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Giác. Xá Lợi Phát ! Muốn báo ân cho Như Lai ở đời vị lai, cũng chỉ phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Giác. Xá Lợi Phát ! Muốn báo ân cho chư Phật ở mười

phương thế giới hiện tại Thế Tôn, Như Lai Vô Thượng đang hiện trụ, cũng chỉ phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Giác.

Xá Lợi Phất ! Có hai hạng chúng sanh cúng dường Như Lai Vô Thượng. Một hạng là dứt trừ tất cả hữu lậu, một hạng là phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Giác.

Bấy giờ, Thế Tôn thuyết kệ :

Cúng dường cho Như Lai	Chỉ có hai hạng người
Bồ tát, A la hán	Là hai hạng người này
Chẳng tài sản thế gian	Vốn liếng trong ba cõi
Khéo làm việc cúng dường	Cúng dường bậc đại nhơn
Dùng sắc thanh vị xúc	Hơn cả trong trời người
Cúng dường lên đại nhơn	Không gọi khéo cúng dường
Đem của cải dâng cúng	Chẳng cúng dường Vô thượng
Nếu phát tâm Bồ đề	Là cúng dường Vô thượng
Nếu trời người thế gian	Và ma phạm thế gian
Muốn đem dâng tất cả	Chẳng phải là báo ân
Đại nhơn không thiếu thốn	Không sanh tâm mong cầu
Đại nhơn là như vậy,	Là cúng dường vô thặng
Người với tâm hy vọng	Cúng dường Phật Vô thượng

Bèn phát tâm Bồ đề	Vị lai sẽ thành Phật
Nếu người thường mong cầu	Tạo phước đức vô lượng
Nên phát tâm Bồ đề	Giữ chặt lòng tinh tấn
Hoặc có người hy vọng	Phát tâm tu vô lượng
Người này luôn tinh tấn	Muốn được Bồ đề Phật
Có người thích an lạc	Xa lìa tất cả khổ
Người này thường tu tập	Cơ hội đắc Phật đạo
Nếu muốn thấy vô lượng	A tăng kỳ chư Phật
Tâm chánh tín ân cần	Muốn được Bồ đề Phật
Nếu người muốn đi đến	Vô lượng thế giới khác
Phải siêng năng tinh tấn	Giữ Bồ đề của Phật
Muốn thấy Phật quá khứ	Phải nhớ nghĩ như vậy
Cần phát tâm Bồ đề	Tu tập hạnh Bồ đề
Nếu người muốn được thấy	Chư Phật đời vị lai
Cũng phát tâm Bồ đề	Tu tập hạnh Bồ đề
Có người muốn cúng dường	Chư Thế Tôn hiện tại
Tâm hồn được an lạc	Lợi ích cho chúng sanh
Người có lòng từ bi	Thương xót các chúng sanh

Người này muốn phát khởi   Bồ đề Phật Vô thượng
Nếu muốn cùng chúng sanh   Được vô lượng an lạc
Người này muốn phát khởi   Bồ đề Phật đệ nhất.
Nếu thấy chúng sanh khổ   Mà sanh lòng từ bi
Người kia muốn phát khởi   Nhơn duyên Bồ đề Phật
Ai sanh tâm như vậy   Ta giác ngộ Vô thượng
Công đức họ vô lượng   Không thể nói tất cả.

Huê mạng Xá Lợi Phát bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Thế Tôn thuyết pháp như vậy, có bao nhiêu chúng sanh phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Giác .

Phật dạy :

-Xá Lợi Phát ! Thầy đừng nên hỏi. Xá Lợi Phát ! Thầy dùng ý nghĩa gì để hỏi như vậy ? Vì sao ? Xá Lợi Phát ! Nếu sử dụng trí Nhất thiết trí của Như Lai thuyết nghĩa này thì chúng sanh mê hoặc. Vì sao ? Xá Lợi Phát Vì Phật Như Lai có vô lượng giới vô lượng tam muội, vô lượng huê, vô lượng thần thông, vô lượng trí.

Xá Lợi Phát ! Ví như hư không, không thể lường nắm bắt được, có thể suy nghĩ được không ?

Xá Lợi Phát bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Không thể suy nghĩ được. Vì sao ? Vì hư không kia không có người đã biết, đang biết và sẽ biết.

Phật dạy :

- Đúng vậy ! Đúng vậy ! Xá Lợi Phất ! Sự hiểu biết của Như Lai, tất cả chúng sanh, tất cả Thanh Văn, tất cả Duyên Giác, không thể đã biết, đang biết, sẽ biết. Vì sao ? Vì sự hiểu biết của Phật chẳng phải cảnh giới của Thanh Văn, Duyên Giác.

Huệ mạng Xá Lợi Phất bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Thật là hy hữu. Các chúng sanh mới khéo quyết định tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Giác như vậy.

Phật dạy :

- Đúng vậy ! Đúng vậy ! Xá Lợi Phất ! Sẽ có Bồ tát khéo quyết định tâm.

Huệ mạng Xá Lợi Phất bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Bồ tát làm thế nào để khéo quyết định tâm.

Phật dạy :

- Xá Lợi Phất ! Chúng sanh ở cõi Diêm Phù Đề, hoặc ở đồng bằng, hoặc sống trên nước, sống trong hư không, sống ở mặt đất. Tất cả chúng sanh như vậy, khi thân cũ chấm dứt đều được thân người.

Nếu có một người dạy họ giữ gìn năm giới và mười điều thiện. Xá Lợi Phất ! Ý thầy thế nào ? Những chúng sanh ấy nhờ ơn duyên này có được nhiều phước đức không ?

Xá Lợi Phất bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Rất nhiều. Không thể dùng ví dụ để nói hết phước đức người kia.

Phật dạy :

- Xá Lợi Phất ! Ta lại thuyết nữa. Thầy nên biết rõ. Người như vậy dạy tất cả chúng sanh ở Diêm Phù Đề khiến họ giữ 5 giới và 10 điều thiện có được phước đức. Nếu lại có người dạy tất cả chúng sanh giữ gìn, tín, hạnh, pháp còn được phước đức hơn trên rất nhiều.

Xá Lợi Phất ! Ý thầy thế nào ? Nếu lại có người dạy chúng sanh ở Diêm phù đề giữ gìn, tín , hạnh pháp. Người kia nhờ nhơn duyên này có được nhiều phước đức không ?

Xá Lợi Phất bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Rất nhiều. Không thể đem một phần nhỏ ví dụ mà nói hết phước đức người kia.

Phật dạy :

- Xá Lợi Phất ! Như vậy có người nào dạy cho tất cả chúng sanh ở Diêm phù đề giữ gìn, tin hạnh đạo nên được phước đức. Nếu lại có người dạy cho một chúng sanh trụ vào pháp hành đạo, phước đức đây lại hơn kia rất nhiều.

Xá Lợi Phất ! Ý thầy thế nào ? Nếu có người dạy tất cả chúng sanh ở Diêm phù đề an trụ pháp hành đạo, người kia nhờ nhơn duyên này có được nhiều phước đức không ?

Xá Lợi Phất bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Rất nhiều. Không thể dùng ví dụ mà nói hết phước đức người kia.

Phật dạy :

- Xá Lợi Phát ! Người như vậy dạy tất cả chúng sanh ở Diêm phù đề an trụ pháp và hành trì đạo hưởng được nhiều phước đức. Nếu lại có người dạy tất cả chúng sanh an trụ nơi quả thứ nhất. Phước đức đây lại hơn kia rất nhiều.

Xá Lợi Phát ! Ý thầy thế nào ? Nếu có người dạy tất cả chúng sanh ở Diêm phù đề an trụ nơi quả thứ nhất thì chúng sanh kia nhờ nhờ duyên này có được nhiều phước đức không ?

Xá Lợi Phát bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Rất nhiều ! Không thể dùng ví dụ mà nói hết phước đức người kia.

Phật dạy :

- Xá Lợi Phát ! Người như vậy dạy tất cả chúng sanh ở Diêm phù đề an trụ ở quả thứ nhất, hưởng được nhiều phước đức. Nếu lại có người dạy tất cả chúng sanh an trụ ở quả thứ hai. Phước đức đây lại hơn kia rất nhiều.

Xá Lợi Phát ! Ý thầy thế nào ? Nếu lại có người dạy tất cả chúng sanh ở Diêm phù đề an trụ quả thứ hai, thì người kia nhờ nhờ duyên này có được nhiều phước đức không ?

Xá Lợi Phát bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Rất nhiều. Không thể dùng ví dụ mà nói hết phước đức người kia.

Phật dạy :

- Xá Lợi Phát ! Người như vậy dạy tất cả chúng sanh ở Diêm phù đề an trụ quả thứ hai, hưởng được nhiều phước đức. Nếu lại có người dạy tất cả chúng sanh an trụ ở quả thứ ba. Phước đức đây lại hơn kia rất nhiều.

- Xá Lợi Phát ! Nếu lại có người dạy tất cả chúng sanh ở Diêm phù đề an trụ quả thứ ba, hưởng được phước đức. Nếu lại có người dạy tất cả chúng sanh an trụ quả La Hán, phước đức đây lại nhiều hơn kia.

- Xá Lợi Phát ! Nếu có người nào dạy tất cả chúng sanh ở Diêm phù đề an trụ quả La Hán hưởng được phước đức. Nếu lại có người dạy tất cả chúng sanh chứng đắc đạo Duyên Giác, phước đức đây lại nhiều hơn kia.

- Xá Lợi Phát ! Nếu có người dạy tất cả chúng sanh ở Diêm phù đề an trụ đạo Duyên giác, hưởng được phước đức, nếu lại có người dạy tất cả chúng sanh an trụ Vô Thượng Chánh Đẳng Giác, phước đức đây lại nhiều hơn kia.

- Xá Lợi Phát ! Nếu có người dạy tất cả chúng sanh ở Diêm phù đề an trụ Vô Thượng Chánh Đẳng Giác, hưởng được phước đức. Nếu lại có người dạy tất cả chúng sanh an trụ pháp bất thối, phước đức đây lại nhiều hơn kia.

- Xá Lợi Phát ! Nếu có người dạy tất cả chúng sanh ở Diêm phù đề an trụ pháp bất thối, hưởng được phước đức. Nếu lại có người dạy tất cả chúng sanh an trụ rốt ráo nơi pháp Vô Sanh Nhẫn, phước đức đây lại nhiều hơn kia.

- Xá Lợi Phát ! Nếu có người dạy tất cả chúng sanh ở Diêm phù đề an trụ rốt ráo nơi pháp Vô Sanh Nhẫn, hưởng được phước đức. Nếu lại có người dạy tất cả chúng sanh mau chóng an trụ trí Nhất thiết trí, phước đức đây lại nhiều hơn kia.

- Xá Lợi Phát ! Nếu có người nào dạy tất cả chúng sanh ở Diêm phù đề mau chóng an trụ trí Nhất thiết trí, hưởng được phước đức. Nếu lại có người vì người khác giảng thuyết rộng để họ sanh tâm Bồ đề, phá trừ ma chướng. Chỉ rõ âm là vô ngã có thể xa lìa các giới, phá tan các nhập, diệt trừ phiền não. Lấy phần chủng tử thanh tịnh để phá trừ phần nhiễm ô. Pháp môn này là Nhất thiết pháp Cao Vương, phước đức đây lại nhiều hơn kia.

- Xá Lợi Phát ! Tạm gát tất cả chúng sanh để Diêm phù đề lại. Xá Lợi Phát ! Chúng sanh ở bốn thiên hạ thế giới, một ngàn thế giới, hai ngàn thế giới, ba ngàn thế giới cho đến vô lượng trăm ngàn thế giới. Đông, Tây, Nam, Bắc, bốn góc, trên dưới. Mười phương như vậy ở trong tất cả phương. Chúng sanh ở hằng hà sa thế giới. Loài có sắc, không sắc sống trên bờ, trong nước, loài sanh bằng trứng, bằng thai, sanh nơi âm thấp, loài hóa sanh. Như vậy cho đến có tướng không tướng. Tất cả chúng sanh như thế, dứt thân cũ liền được thân người. Nếu có người nào dạy tất cả người ấy giữ gìn năm giới, 10 điều thiện. Xá Lợi Phát ! Người kia nhờ nhờ duyên này có được hưởng nhiều phước đức không ?

Xá Lợi Phát bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Rất nhiều ! Bạch Thiện Thệ ! Rất nhiều. Người kia hưởng được vô lượng a tăng kỳ phước đức.

Phật dạy :

- Xá Lợi Phát ! Nay thầy nên biết ví dụ như vậy. Xá Lợi Phát ! Tất cả chúng sanh trong mười phương thế giới. Nếu có người nào dạy họ an trú tín hạnh pháp, đắc quả Tu Đà Hoàn, Tư Đà Hàm, A Na Hàm, A La Hán, Bích Chi Phật Đạo, an trụ Vô Thượng Bồ đề, an trụ pháp bất thối, pháp Vô sanh nhẫn, trí Nhất thiết trí thì hưởng được phước đức. Nếu lại có người vì người khác giảng thuyết rộng pháp môn Nhất Thiết Pháp Cao Vương này, thì hưởng được phước

đức. Xá Lợi Phát ! Phước đức này thù thắng hơn phước đức trên.
Thanh tịnh đệ nhất, Vô thượng, không gì sánh bằng.

Xá Lợi Phát ! Pháp môn này là quyết định tâm tu hành của Đại Bồ
tát. Pháp môn tu hành này Bồ tát nên biết như vậy. Xá Lợi Phát !
Nếu người nào được nghe pháp môn Nhất thiết pháp Cao Vương
này, nên biết người đó tức là Đại Bồ tát. Người này không thối
chuyển Vô Thượng Bồ đề, là bậc phước điền, bậc Vô Đẳng Đẳng,
bậc không Tương Tợ, là người nhớ nghĩ, là người vượt qua, là
người Tịch tịnh, là bậc Điều ngự, bậc tánh Tịch tịnh, bậc Giải
thoát, bậc Trượng phu, bậc Sư Tử, là Nam tử đệ nhất, Trượng phu
thù thắng, bậc đại Trượng phu, là Rồng, Trời. Trời trong loài trời,
bậc Vô Chướng Ngại, bậc không triền phược, bậc làm việc nên
làm, bậc việc cần làm đã làm xong. Tất cả gì cần làm đã làm xong,
tức là người thành tựu công đức vô biên.

Bấy giờ, Thế Tôn thuyết kệ :

Nếu chúng sanh quyết định Thực hành tâm Bồ đề

Người này lòng không ác Có trí huệ Như Lai

Nếu phát tâm Bồ đề Phước này không thể dụ

Tất cả phước thế gian Không bằng phước Bồ đề

Trong vô biên thế giới Các chúng sanh đều có

Có người dạy điều lành Lần lần tăng trưởng thêm

Chuyển đến pháp tối cao Được phước lợi vô thượng

Đó là tâm Bồ đề Phước đức như vi trần

Có người giảng rộng ra Kinh điển vô thượng này

Người học tập kinh này   Phước người này hơn kia
Người nào nghe kinh này   Được thanh tịnh hoàn toàn
Người này gọi tịch tịnh   Chơn thật đệ tử Phật
Nếu khi nghe kinh này   Trọng phụ thêm khỏe mạnh
Bậc Điều ngự giải thoát   Sư tử trong hàng trời
Nếu người thuyết kinh này   Kinh Vô thượng trong kinh
Trời của trời trong trời   Vô thượng trong chúng sanh.

Huê mạng Xá Lợi Phát bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Thật là hy hữu ! Như Lai mới thuyết Kinh này. Như vậy chỉ lược thuyết hạnh Bồ tát. Bồ tát chỉ mới trong atăngkỳ kiếp hành Bồ tát hạnh, cho nên chưa đắc trí Vô thượng Phật. Bạch Thế Tôn ! Trong kinh này thuyết về trí Vô Thượng của Phật. Bạch Thế Tôn ! Nếu có chúng sanh nghe pháp môn này từ kim khẩu Như Lai, thì chúng sanh đó quyết định được lợi ích an lành đệ nhất.

- Bạch Thế Tôn ! Theo con hiểu ý nghĩa pháp Phật thuyết, cho đến quá khứ đã nhập Niết bàn, chư Phật Thế Tôn đã vì chúng sanh thuyết pháp môn này. Pháp môn này là pháp mà đức Phật đã thuyết trong thời quá khứ là đệ nhất tối thắng. Bạch Thế Tôn ! Ở đời vị lai chư Phật Thế Tôn sẽ vì chúng sanh thuyết pháp môn này. Pháp môn này là pháp mà đức Phật sẽ thuyết ở trong đời vị lai là đệ nhất tối thắng. Đó là, pháp môn Nhất Thiết Pháp Cao vương. Bạch Thế Tôn ! Ở đời hiện tại mạng sống hiện tại, chư Phật Thế Tôn vì chúng sanh thuyết pháp pháp môn này. Pháp môn này là pháp mà đức Phật sẽ thuyết trong đời hiện tại là đệ nhất tối thắng. Bạch Thế

Tôn ! Con theo Thế Tôn từ trước đã từng nghe nhiều pháp môn. Lành thay ! Bạch Thế Tôn ! Nay Ngài lại vì con mà thuyết pháp môn này.

Phật dạy Huệ mạng Xá Lợi Phát :

- Xá Lợi Phát ! Kinh này Phật tự biết thời. Như tâm chúng sanh tin, hiểu thế nào Ta sẽ tương ứng biết tâm đó mà thuyết. Xá Lợi Phát ! Đây là sự hiểu biết của Phật chẳng phải cảnh giới của các Thanh Văn, Duyên Giác.

Xá Lợi Phát ! Khi thuyết pháp này, tám vạn bốn ngàn người trước kia chưa từng phát tâm Bồ đề nay nghe kinh này liền phát tâm Bồ đề, 60 ngàn chúng sanh đắc pháp Vô Sanh Nhẫn. Có 70 ức chư thiên ở Dục giới trước chưa từng phát tâm Bồ đề, nay nghe pháp này liền phát tâm Bồ đề. Ba ức chúng sanh được nhu hòa nhẫn nhục. Vô lượng trời, rồng, dạ xoa trước chưa từng phát tâm Bồ đề, nay nghe pháp này liền phát tâm Bồ đề. Xá Lợi Phát ! Như Lai quán sát biết được ý nghĩa này cho nên rộng vì chúng sanh mà thuyết pháp môn này.

Bấy giờ, vô lượng trăm ngàn chúng sinh, Tỳ kheo, Tỳ kheo ni, Ưu bà tắc, Ưu bà di, chấp tay chiêm ngưỡng Thế Tôn không dừng.

Khi ấy Thế Tôn bỗng mỉm cười vui vẻ. Trong điện Ngài phóng đủ loại hào quang với màu sắc khác nhau, chiếu đến ba ngàn đại thiên thể giới. Hào quang biến chiếu rồi trở về nhập lại điện Thế Tôn.

Huệ mạng Xá Lợi Phát bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Vì lý do gì Thế Tôn lại mỉm cười như vậy. Cúi xin Thế Tôn vì con giải thích !

Phật dạy :

- Xá Lợi Phát ! Ở đây rất nhiều Tỳ kheo, Tỳ kheo ni, Ưu bà tắc, Ưu bà di, chấp tay nhìn Phật, mắt không rời. Thầy có thấy không ?

Xá Lợi Phát bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Con đã thấy.

Phật dạy :

- Xá Lợi Phát ! Bốn bộ chúng này, hành đại thừa hạnh, hành Bồ tát hạnh. Xá Lợi Phát ! Tâm hành như kia, Ta tất biết. Xá Lợi Phát ! Hoặc Như Lai quá khứ không đắc, vị lai không đắc, hiện tại không đắc. Xá Lợi Phát ! Hạnh chúng sanh này trong âm không đắc, trong giới không đắc, không nhập không thủ. Xá Lợi Phát ! Hạnh Bồ tát vô thượng vô đẳng.

Khi Như Lai thuyết hạnh Bồ tát, ở ba ngàn đại thiên thế giới đều chấn động : Động, động một bên, động khắp vọt, vọt một bên, vọt cùng khắp. Rộng, rộng một bên, rộng cùng khắp. Khởi, khởi một bên, khởi cùng khắp. Biết, biết một bên, biết cùng khắp. Ma Ba Tuần lui về cung điện của mình, còn các ma khác lui chạy tán mát. Ở đây có bài kệ :

Sớm phá hoại sức ma	Làm chúng không sanh lại
Lời dạy bậc Chánh Giác	Phá tan không còn gì
Ma ám ma phiền não	Suy yếu không thể lực
Vì nghe Như Lai thuyết	Tất cả pháp không này
Các ma thấy sợ hãi	Nghe pháp không hí luận
Pháp kia đã bắt sanh	Làm sao lại có tử.

Ma Ba Tuần bèn rơi xuống đất, đến chỗ Như Lai nói kệ :

Lành thay ! Đáng Tội Thượng Cho con được an vui

Con sợ mạng sống hết   Nên sầu ưu phiền trước.

Ma Ba Tuần được Phật ban cho an vui bỗng nhiên biến mất.

Như Lai thuyết pháp môn này, tâm của Huệ mạng Xá Lợi Phật rất hoan hỷ. Tỳ kheo mới xuất gia không còn sầu buồn, trối, người, a tu la, càn thất bà.v.v... nghe Thế Tôn thuyết rồi đều rất hoan hỷ.

PHẬT THUYẾT KINH NHẤT THIẾT CAO VƯƠNG

--- o0o ---

Hết